Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольный экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 17 (2589). ЧЕТВЕР, 8 ЛЮТОГО 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ЛОУНБ ім. Д. І. Чижевського

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ЮНОГО ГЕРОЯ-АНТИФАШИСТА

8 ЛЮТОГО 1943 РОКУ ФАШИСТИ РОЗСТРІЛЯЛИ УЧНІВ ПАРИЗЬКОГО ЛІЦЕЮ, КОТРІ БОРОЛИСЯ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ СВОГО НАРОДУ. ЧЕРЕЗ ДЕВ'ЯТНАДЦЯТЬ РОКІВ, 8 ЛЮТОГО 1962 РОКУ, В ПАРИЖІ ПІД ЧАС АНТИФАШИСТСЬКОЇ ДЕМОНСТРАЦІЇ ТРУДЯЩИХ ПРОТИ ВІЙНИ В АЛЖІРІ ЗАГИНУВ П'ЯТНАДЦЯТИРІЧНИЙ ДАНІЕЛЬ ФЕРІ, ЯКОГО У ФРАНЦІЇ ЛЮБОВНО НАЗИВАЮТЬ ГАВРОШЕМ XX СТОЛІТТЯ. ЧЕРЕЗ РІК, ТЕЖ 8 ЛЮТОГО, У В'ЯЗНИЦІ ПІД ЧАС КАТУВАНЬ ПОМЕР ЮНИЙ ІРАКСЬКИЙ ПІДПІЛЬНИК, СИН КОМУНІСТА ФАДИЛ ДЖАМАЛЬ. ОСЬ ЧОМУ ЦЬОГО ДНЯ МИ ВІДЗНАЧАЄМО ДЕНЬ ЮНОГО ГЕРОЯ-АНТИФАШИСТА, ДЕНЬ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОЇ СОЛІДАРНОСТІ РАДЯНСЬКИХ ШКОЛЯРІВ З ЮНИМИ БОРЦЯМИ ЗА МИР І НАЦІОНАЛЬНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ.

4 БЕРЕЗНЯ — ВИБОРИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

КАНДИДАТИ НАРОДУ

ЛІВІТЧУК Любов Григорівна

Любов Григорівна Лівітчук народилася 1952 року в смт Голованівську Кіровоградської області.

Трудову діяльність почала 1968 року ученицею, потім стала прядильницею Полтавської текстильної фабрики. 1970 року повернулась у рідний район і відтоді працює дояркою молочнотоварної ферми колгоспу імені Ульянова.

Любов Григорівна свої обов'язки виконує сумлінно і з любов'ю, наполегливо вивчає і впроваджує передові методи праці, що дає їй змогу щороку перевиконувати соціалістичні зобов'язання. Торік, узявши групу первісток, Л. Г. Лівітчук надоїла від кожної понад три тисячі кілограмів молока.

У змаганні серед доярок району Любов Григорівна посідає одне з перших місць. Їй присвоїли звання ударниці комуністичної праці.

За високі показники в роботі 1973 року її нагородили орденом Трудового Червоного Прапора, а в 1974 і 1978 роках — знаком «Переможець соціалістичного змагання».

Л. Г. Лівітчук постійно підвищує свій ідейно-політичний і загальноосвітній рівень. Без відриву від виробництва здобула середню освіту. Як активістку громадської роботи її обрали членом райкому ЛКСМ України та членом комітету комсомолу колгоспу. Має заслужений авторитет серед колгоспників і молоді району.

Виборці Добровеличківського виборчого округу № 480 по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР висунули Любов Григорівну Лівітчук кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

Окружна виборча комісія Добровеличківського виборчого округу № 480 зареєструвала тов. Лівітчук Любов Григорівну кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

НОВИКОВ Гнат Трохимович

Гнат Трохимович Новиков народився 1906 року в м. Дніпродзержинську Дніпропетровської області в сім'ї робітника-сталевара.

Свою трудову діяльність почав 1919 року відручним коваля, а потім працював плитовим і коногоном на шахті в Донбасі, слюсарем, машиністом, техніком-конструктором на заводі імені Дзержинського в м. Дніпродзержинську.

1926 року Г. Т. Новиков вступив до лав Комуністичної партії Радянського Союзу.

Після закінчення 1932 року Дніпродзержинського металургійного інституту Г. Т. Новикова призначили начальником цеху, потім головним енергетиком коксохімічного заводу в м. Комунарську Ворошиловградської області. З 1934 року Гнат Трохимович працює в м. Чимкенті Казахської РСР на свинцевому заводі начальником цеху, головним механіком, директором центральної електростанції.

З 1937 року Г. Т. Новиков — директор заводу в м. Саратові, в 1941—1943 роках — секретар Саратовського обкому партії, потім — начальник одного з головних управлінь Міністерства електростанцій СРСР.

1950 року Г. Т. Новикова призначили заступником начальника будівництва Горьковської гідроелектростанції, а з 1954 по 1958 рік він — начальник управління будівництва Кременчуцької гідроелектростанції.

З червня 1958 року Г. Т. Новиков—на посаді заступника міністра будівництва електростанцій, а з грудня цього ж року — міністра будівництва електростанцій СРСР. Нині Г. Т. Новиков — заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держбуду СРСР. Він також є головою оргкомітету «Олімпіада-80».

Г. Т. Новикова нагороджено п'ятьма орденами Леніна, орденами Трудового Червоного Прапора, Червоної Зірки та багатьма медалями. За успішне виконання завдання по спорудженню Кременчуцької гідроелектростанції йому присвоїли звання Героя Соціалістичної Праці.

Його обирали делегатом XVIII, XX, XXII, XXIII, XXIV і XXV з'їздів КПРС, він — член Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, депутат Верховної Ради СРСР VI—IX скликань.

Виборці Олександрійського виборчого округу № 479 по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР висунули Гната Трохимовича Новикова кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

Окружна виборча комісія Олександрійського виборчого округу № 479 зареєструвала тов. Новикова Гната Трохимовича кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР десятого скликання.

НЕ ЗАБУДЕМО ВІДВАЖНИХ

Сьогодні в усіх куточках нашої країни хвилинною мовчання школярі вшановують своїх ровесників, котрі віддали життя в боротьбі з реакцією і фашизмом, скиляють піонерські знамена перед світлою пам'яттю загиблих.

За пропозицією членів клубу інтернаціональної дружби імені Ю. Гагаріна Московського міського Палацу піонерів і школярів Міжнародний комітет дитячих і юнацьких організацій вирішив з 1964 року

(Закінчення на 3-й стор.).

ТРУДЯЩІ КІРОВОГРАДЩИНИ ОБГОВОРЮЮТЬ ЗВЕРНЕННЯ ЦК КПРС ДО ВСІХ ВИБОРЦІВ, ГРОМАДЯН СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК

ЗАВЖДИ РАЗОМ

На перших сторінках газети вмістили Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік. У ньому, зокрема, говориться, що «Центральний Комітет КПРС закликає всіх трудівників міста і села зустріти вибори до Верховної Ради СРСР новими трудовими звершеннями. Перетворити 1979 рік у рік ударної праці, розгорнути всенародне соціалістичне змагання за успішне виконання планів нинішнього року і десятої п'ятирічки в цілому — наш бойовий лозунг».

У кіровоградському комсомольсько - молодіжному магазині «Оксана» змагаються між собою відділи «Трикотаж», «Подарунки» і «Галантерея - парфюмерія».

У нашому «Трикотажі» працює 5 дівчат і шоста — почесний член колективу, Герой Радянського Союзу Любов Шевцова.

У сусідньому відділі «Подарунки» на рівних з нашими продавцями трудиться легендарний комісар «Молодої гвардії» Олег Кошовий.

Крилять трудове суперництво невтомною працею комсомолки Людмила Захарова, Надія Меншикова, Любов Кондратова та інші. Щедро діляться досвідом з молодими продавцями наші чудові наставниці — завідуюча магазином В. В. Танешок, її заступник В. Є. Васильченко і старша продавщиця Л. М. Харута.

Відповідаючи ударною працею на Звернення ЦК КПРС до всіх виборців, ми відчуваємо приплив свіжих сил, молодої енергії, почуваємо високу відповідальність за кожен трудовий день. Адже в нашому колективі трудяться Любов Шевцова і Олег Кошовий. Вони йдуть в авангарді колективу, як вічно молоді правофлангові.

М. ЛИСЕНКО,
секретар комсомольської організації магазину «Оксана».

ЛИСТОПАД У ЛЮТОМУ

Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік викликало серед робітників і службовців Побузького нікелевого заводу нову хвилю політичного й трудового піднесення. Звернення обговорюють на партійних, комсомольських, профспілкових зборах.

Відповідаючи на заклик Комуністичної партії дедалі ефективніше використовувати економічний, науково-технічний і духовний потенціал суспільства в усьому виявляти почуття господаря, оволодівати передовим досвідом, виявляти ініціативу, новаторство, комсомольці та молодь заводу переглянули свої соціалістичні зобов'язання. Три комсомольсько - молодіжних колективи і двадцять п'ять окремих молодих виробничників зобов'язалися план першого кварталу виконати до 4 березня. Бригада слюсарів-ремонтників Миколи Лозинського, обговорюючи на комсомольських зборах Звернення ЦК КПРС до всіх виборців країни, врахувала свої можливості та невикористані резерви і вирішила з планом чотирьох років десятої п'ятирічки справитись до дня виборів.

Слово у молодих робітників тверде. Нині на трудовому календарі бригади — листопад.

О. РІЗНИЧЕНКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

ЗУСТРІЧ З ВИБОРЦЯМИ

У Палаці культури імені Компанійця відбулася зустріч кіровоградців з кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР двічі Героєм Соціалістичної Праці О. В. Гіталовим. Зустріч відкрив другий секретар Кіровоградського міськкому партії М. П. Михайленко.

Слюсар заводу тракторних гідроагрегатів М. П. Верещагін, довірена особа кандидата, розповів біографію Олександра Васильовича, підкреслив, що зміст життя Гіталова — це боротьба за мир і хліб. Микола Павлович закликав кіровоградців одностайно віддати свої голоси за кандидата в депутати найвищого державного органу країни, прославленого механізатора О. В. Гіталова.

Промовці — бригадир тракторної бригади колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району Герой Соціалістичної Праці І. К. Гниляк, робітник заводу «Червона зірка» І. В. Братушко, колгоспниця колгоспу імені Дзержинського Компаніївського району А. А. Колесникова, студент КІСМу І. Павлов, тракторист колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району М. Ф. Шевченко, начальник служби Західного підприємства електромереж «Дніпроенерго» С. Г. Бондар одностайно підтримали заклик М. П. Верещагіна.

О. В. Гіталов щиро подякував присутнім за високе довір'я, розповів про свою депутатську діяльність, участь у розробленні і підготовці проекту Конституції СРСР, про роботу найвищого органу державної влади країни.

Учасники зустрічі дали наказ кандидатові в депутати Верховної Ради СРСР О. В. Гіталову й надалі докладати всіх зусиль, щоб виправдати довір'я виборців.

СКІЛЬКИ СЛУЖИТИ ТРАКТОРУ?

АРБІТР ЗМАГАННЯ — РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

ПРОДОВЖИМО ХЛІБОРОБСЬКІ ТРАДИЦІЇ

З початку десятої п'ятирічки в нашій області розгорнуто рух за високоефективне використання техніки і подовження строку служби машин без капітального ремонту. Тільки минулого року 13 комсомольсько-молодіжних колективів не відправили на капітальний ремонт жодного трактора. Серед них — тракторні бригади колгоспів імені Фрунзе і «Родина» Ульяновського району (бригадири С. Федосєєв, А. Харкавий), колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району (бригадир В. Бобришев), колгоспу імені Жданова Кіровоградського району (бригадир С. Гетьманенко) та багато інших. Завдяки цьому в колгоспних гасах збереглося чимало коштів, відведених на ремонт техніки.

Рух за дбайливе ставлення до машин шириться. Змагаються між собою райони, колгоспи, бригади. В соціалістичних зобов'язаннях кожного колективу механізаторів обов'язковим став пункт: «Подовжити строк служби машин без капітального ремонту».

Таку ж мету ставить перед собою і новостворений комсомольсько-молодіжний колектив тракторної бригади № 3 колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району, що викликав на трудове суперництво сусідів — механізаторів тракторної бригади № 2 колгоспу «Жовтень», якій у ювілейному комсомольському році присвоєно ім'я 60-річчя ВЛКСМ. Основна умова змагання — господарське ставлення до землі і техніки.

Арбітром цього трудового суперництва буде газета «Молодий комунар», а тому на її сторінках ви періодично читатимете повідомлення про хід змагання, про успіхи колективів. Підсумки буде підбито в переддень 60-річчя комсомолу України і наприкінці року.

Успіхів вам, хлібороби!

Соціалістичні зобов'язання колективу комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 3 колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району на 1979 рік (бригадир Анатолій Сокур, групкомсорг Василь Красилич) і комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади імені 60-річчя ВЛКСМ колгоспу «Жовтень» цього ж району (бригадир Віктор Бобришев, групкомсорг Дмитро Лабунський.

ПОЗМАГАЄМОСЬ?

Минулий, ювілейний комсомольський рік був для колгоспу імені Ілліча щедрим і на здобутки, і на труднощі. Часом боротьба за врожай проходила в дуже складних погодних умовах, від чого вповувала з ладу техніка, затримувалось виконання тих чи інших агрозаходів. І все ж механізатори нашої тракторної досягли техніко-економічних показників значно вищих, ніж у перші два роки десятої п'ятирічки. Врожайність зернових разом з кукурудзою становила 35,4 центнера з гектара, на еталонний трактор було вироблено 1512 гектарів умовної оранки, заощаджено 11,6 центнера пального і 880 карбованців коштів, виділених на ремонт машин.

У наших умовах економити не так і легко. Нових тракторів у нас небагато, маємо в основному такі, що вже працюють 5—6 і більше років. А МТЗ-50, закріплений за Борисом Котляренком, відпрацював дванадцять років. Тільки на амортизаційні відрахування на цю машину можна вже було купити два таких трактори. По-хазяйському бережуть техніку Петро Добролежа, Василь Кравченко, Дмитро Прудченко та інші механізатори.

Кілька днів тому створили ми комсомольсько-молодіжний колектив. Закріпили за нами 1552 гектари орної землі, 516 гектарів з яких займатимуть просапні культури. На дванадцять тракторів це чимале навантаження. Та члени колективу одностайно вирішили: на честь 60-річчя комсомолу України добитися значного підвищення врожайності, поліпшення всіх техніко-економічних показників.

Керуючись рішеннями липневого та листопадового (1978 року) Пленумів ЦК КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, іншими важливими партійними й комсомольськими документами, наша бригада врахувала всі свої резерви і можливості для підвищення віддачі кожного гектара поля, найефективнішого використання техніки, зменшення затрат на виробництво центнера продукції.

Порадившись з економістами, ми вирішили взяти такі соціалістичні зобов'язання:

— виростити на кожному гектарі посіву в середньому по 39 центнерів зернових, у тому числі озимої пшениці — по 40, кукурудзи — по 55;

— урожай цукрових буряків довести до 330 центнерів з гектара;

— виробити на еталонний трактор 1780 гектарів умовної оранки;

— зекономити 2,2 тонни пального;

— заощадити на ремонтах 1070 карбованців.

— добитися того, щоб 75 процентів механізаторів мали посвідчення спеціаліста першого й другого класів;

— обходитись без капітального ремонту тракторів;

— усім членам колективу закінчити курс навчання в школі підвищення хліборобської майстерності.

Викликаємо на змагання комсомольсько-молодіжний колектив імені 60-річчя ВЛКСМ колгоспу «Жовтень».

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах колективу тракторної бригади № 3.

ВИКЛИК ПРИЙМАЄМО!

Наш колектив у колгоспі «Жовтень» існує вже не перший рік, має свої традиції, успіхи. Минулого року, в переддень комсомольського ювілею, бригаді присвоїли ім'я 60-річчя ВЛКСМ. І всім нам дуже приємно, що новостворений комсомольсько-молодіжний колектив із сусіднього господарства викликає нас на змагання. З радістю приймаємо виклик і, спираючись на свої умови, беремо такі соціалістичні зобов'язання:

— виростити по 40,1 центнера зернових на кожному гектарі посіву, в тому числі озимої пшениці — по 42, кукурудзи — по 50 центнерів;

— з кожного гектара посіву зібрати по 310 центнерів цукрових буряків;

— виробити на трактор 1780 гектарів умовної оранки;

— зекономити 2,5 тонни пального;

— заощадити на ремонтах 1150 карбованців;

— ремонтувати машини своїми силами, не відправляючи на капітальний ремонт;

— постійно підвищувати свою хліборобську майстерність, добитися, щоб не менше 75 процентів трактористів і комбайнерів стали спеціалістами першого й другого класів.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

АТЕСТАЦІЯ ЗОБОВ'ЯЗУЄ

У комсомольських організаціях області триває громадсько-політична атестація молоді. Понад 10 тисяч юнаків і дівчат Кіровограда відзвітували вже перед своїми товаришами про виконання особистих комплексних планів «Учимося комунізму, будуємо комунізм».

У дні підготовки до громадсько-політичної атестації учасників другого етапу Ленінського заліку, присвяченого 60-річчю ВЛКСМ, в усіх комсомольських організаціях міста переглянули склад атестаційних комісій, спланували їхню роботу. Міський комітет комсомолу підготував і видрукував методичні рекомендації щодо проведення Ленінського заліку для секретарів первинних комсомольських організацій, нові бланки особистих комплексних планів, провів заняття із заступниками голів атестаційних комісій. Учора, 7 лютого, відбулася науково-практична конференція «Ленінський залік у системі комуністичного виховання молоді».

Сьогодні в громадсько-політичній атестації беруть участь понад 40 тисяч чоловік комсомольців і молоді міста. Це робітники, студенти, школярі, інженерно-технічні працівники, представники творчої молоді. І комсомольські організації, заслухуючи звіти, прагнуть максимально врахувати індивідуальні особливості, запити і можливості кожного юнака чи дівчини.

Особливу увагу ми звертаємо на глибоке й творче вивчення молодими кіровоградцями марксистсько-ленінської теорії, матеріалів XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, нової Конституції СРСР, праць Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, його книг «Мала земля», «Відродження», «Ціліна».

У ході громадсько-політичної атестації чимало юнаків і дівчат беруть підвищені соціалістичні зобов'язання, виступають з цінними починаннями та ініціативами. Ось приклад.

Комсомольсько-молодіжна бригада штампувальників заводу «Червона зірка», яку очолює Іван Луценко, зобов'язалася план першого кварталу цього року виконати до 4 березня, дня виборів до Верховної Ради СРСР. Ініціаторами почину виступили члени бригади, що навчаються в комсомольському політгуртку «Конституція розвинутого соціалізму».

Широку підтримку серед молоді дістав почин комсомольсько - молодіжної бригади Анатолія Скворцова із заводу тракторних гідроагрегатів — «План чотирьох років п'ятирічки виконати до 60-річчя ЛКСМ України».

Всесоюзний Ленінський залік допомагає комітетам комсомолу підняти молодь на боротьбу за комуністичне ставлення до праці. Свідченням високої громадсько-політичної активності його учасників були проведені в січні цього року громадсько-політичні атестації у формі відкритих комсомольських зборів. Десять тисяч юнаків і дівчат узяли в них участь. Атестація дала можливість критично проаналізувати хід виконання кожним особистих комплексних планів «Учимося комунізму, будуємо комунізм», визначити конкретні рубежі наступного етапу Ленінського заліку, присвяченого 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Позитивний досвід використання Ленінського заліку для підвищення трудової і громадсько-політичної активності молоді узагальнили комітети комсомолу заводу радіовиробів, взуттєвої фабрики, льотно - штурманського училища, філіалу інституту «Укрміськбудпроект». У цих організаціях з року в рік зменшується кількість порушників трудової і громадської дисципліни, зростає політична активність юнаків і дівчат. Атестаційні комісії, створені при комітетах комсомолу, стали справжніми методичними центрами, які провадять роз'яснювальну роботу, узагальнюють і поширюють кращий досвід, контролюють хід Ленінського заліку. Так, у комсомольській організації ЛШУ за результатами громадсько-політичної атестації склали план заходів по усуненню виявлених недоліків, за яким працюють нині курсанти.

У філіалі інституту «Укрміськбудпроект» атестація молодих архітекторів сприяла залученню їх до участі в міських конкурсах по благоустрою мікрорайонів. І такі приклади не поодинокі.

Досвід проведення Ленінського заліку, узагальнений комітетами комсомолу Кіровограда, дістане постійну прописку в організаціях міста під час наступного етапу, що присвячується 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

В. КАЛИНА,
другий секретар Кіровоградського міськкому ЛКСМ України, заступник голови міської атестаційної комісії.

УРОЖАЙ-79

ЕНЕРГІЯ ПОШУКУ

Для одержання найбільшої віддачі з гектара сьогодні всі комсомольці колгоспу «Іскра» Новгородківського району прагнуть надійно полагодити техніку. Бо лише вона дасть змогу в оптимальні строки провести весняну сівбу. І не тільки вчасно, а й на високому агротехнічному рівні.

Агротехнічний рівень... Для механізатора в цьому вислові сконцентроване все: і доброякісна оранка, і наявність у грунті поживних речовин, і, головне, відмінна робота на весняній сівбі. Адже врожай закладається з весни. Торік Микола Любаненко і Станіслав Дубина, котрі зобов'язувались вирощувати цукрові буряки, одержали на круг по 365 центнерів коренів. Для грунтів господарства цей урожай майже рекордний. Що ж допомогло хлопцям узяти таку висоту?

— Буряки — культура тендітна, — розповідає бригадир тракторної бригади колгоспу Михайло Антонович Балашов. — Рядки їх повинні бути рівними, як струни, міжряддя — однакової ширини і на початку, і в кінці гін. Інакше під час обробітку посівів можна пошкодити рослини.

Це перша вимога до сівачів. Але вона не єдина. Треба ще покласти насіння в грунт на однакову глибину, тоді й сходи будуть рівними. Тому й прагнуть хлопці вийти в поле з надійно полагодженою технікою. І не тільки прагнуть, а й багато роблять для цього. Вже на сьогодні Микола і Станіслав відремонтували культиватори, бурякову сівалку, зчіпки, борони. На лагодженні техніки, як і в полі, працюють дружно, допомагають один одному.

Організована підготовка до виходу в поле, проведення весняних робіт на високому агротехнічному рівні значною мірою визначають успішне виконання програми дальшого піднесення сільського господарства, говориться в постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по підготовці і проведенню весняних польових робіт у 1979 році». На календарі зима, але турботи молодих механізаторів колгоспу — весняні. Трудяться вони творчо, з натхненням. Не завжди вистачає землеробам запасних частин для ремонту сільськогосподарських машин. Та хлопці знаходять вихід. Скажімо, вони вже не перший рік реставрують вали муфт зчеплення в коробці передач, якорі генераторів і стартерів. У цьому їм допомогли досвідчений механізатор, наставник молоді Олексій Семенович Мірошниченко, його колега комуніст Володимир Михайлович Репело та інші. Реставровані деталі працюють, як нові.

В. ШАРІЙ,
спецкор «Молодого комунара».

На знімку: «Сівалку полагодили відмінно»,— констатують Леонід КОВАЛЬ (зліва), Сергій СКІПА, Олексій Семенович МІРОШНИЧЕНКО і Станіслав ДУБИНА.

Фото В. ГРИБА.

ВІД КОМІСІЇ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ ПО РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ПРЕМІЇ ІМЕНІ М. ОСТРОВСЬКОГО В ГАЛУЗІ ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА, АРХІТЕКТУРИ І ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У зв'язку з 50-річчям комсомолу України ЦК ЛКСМУ ухвалив рішення провести позачергове присудження республіканської комсомольської премії імені М. Островського 1979 року в галузі літератури, мистецтва, архітектури і виконавської діяльності.

Виходячи з цього, комісія ЦК ЛКСМУ по премії оголошує прийом робіт молодих авторів на здобуття республіканської комсомольської премії імені М. Островського 1979 року.

До розгляду приймаються роботи в галузі літератури, мистецтва, архітектури і виконавської діяльності, які відбивають багатогранне життя нашого сучасника, показують героїчний шлях Ленінського комсомолу — вірного помічника і резерву Комуністичної партії, його роль у комуністичному будівництві, оспівують творчу працю радянської молоді, прищеплюють їй високі комуністичні ідеали.

Кандидатів на звання лауреатів висувають обкоми, міськкоми, райкоми ЛКСМУ, первинні комсомольські організації, творчі спілки, художні ради творчих колективів, редакційні ради видавництв, колективи редакцій газет, журналів, телебачення і радіо, органи культури.

Роботи, опубліковані (показані, споруджені) до 1 липня 1978 року, комісія приймає до 15 березня 1979 року.

У всіх питаннях, зв'язаних з висуненням кандидатур, звертатися в комісію ЦК ЛКСМУ по республіканській комсомольській премії імені М. Островського на адресу: 252018, м. Київ-18, площа імені Калініна, 1, ЦК ЛКСМ України. Тел. 218-833, 218-698.

НЕ ЗАБУДЕМО ВІДВАЖНИХ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

день 8 лютого відзначати як День пам'яті і солідарності з юними борцями проти фашизму, імперіалізму, за демократію і мир.

Імена героїв увічнено. Ними названо площі, вулиці, парки. За велику честь вважають піонери, коли їхнім дружинам, загонам присвоюють славні імена юних борців за свободу і незалежність.

У клубі інтернаціональної дружби «Факел» Кіровоградського Палацу піонерів і школярів уже стало традицією відзначати День молодих борців - антифашистів. Сюди приходять десятки листів з чеських міст Пардубіце і Карвіна, болгарських — Толбухіна, Балчика, Варни, Русе, селища Враніне... Саме з листування кіровоградські підлітки й дізналися про юного болгарського антифашиста Митко Палаузова, що був зв'язковим у партизанському загоні. Митко загинув 1944 року, коли йому сповнилось чотирнадцять літ.

Цього року члени КІДу «Факел», роботу яких спрямовує методист Кіровоградського Палацу піонерів Тетяна Петрівна Демиденко, почали збирати матеріали про юних героїв-антифашистів з усіх соціалістичних країн.

У Дмитріївській десятирічці № 1 Знам'янського району відбувся конкурс малюнків «Діти планети миру хочуть». Переможцями стали шестикласники. Учні Володимирівської середньої школи цього ж району зібрали й відправили подарунки для дітей Кампучії.

Відзначення Дня юного героя-антифашиста сприяє зміцненню інтернаціональних зв'язків дітей братніх країн.

Т. БОРИСОВА.

На знімках: «Цікаво, про що ж пишуть болгарські піонери, члени КІДу «Добруджанський вінок»? Т. П. ДЕМИДЕНКО (третя зліва) разом з найактивнішими нідівцями Кіровоградського Палацу піонерів Світланою ОТЧАЛКО, Танею ЖОВТОБРЮХ, Оленою ВДОВИЧЕНКО, Ладою ШАДУРСЬКОЮ та Світланою БУРКО читає листа, щойно одержаного з міста Коварни.

Радісна, щаслива дітвора в нашій країні. Сьогоднішнім днем вона зобов'язана і їм, своїм ровесникам, що загинули в грізні воєнні роки.

Фото Л. ЛАПІНЬ.

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

ПРО ЮНИХ ГЕРОЇВ

На честь юних героїв-антифашистів складають пісні, вірші, їхніми іменами називають кораблі, вулиці, піонерські дружини, про них написано багато цікавих книжок.

Одна з них — «Червоні маки» (К., 1976). Її герої полягли в боротьбі проти фашизму. Це — Зіна Портнова, Марат Казей, Стефан Крайчев, Саша Йованович, Ахмед Юсменов, Алекса Давидович та інші сини і дочки різних країн.

Радянський журналіст Віктор Гришин, подорожуючи по Болгарії, ознайомився з історією і діями болгарських піонерів. У нарисі «Внуки Димитрова», що його вміщено в книзі «Ваші друзі — ровесники» (М., 1960), автор розповів про тих, чий подвиг найбільше схвилював його, — про Митко Палаузова, братів Васко і Савко Кокарешкових та інших.

Видавництво дитячої літератури УРСР «Веселка» з 1967 року випускає серію книжок «Юні герої». Це хвилюючі розповіді про піонерів і комсомольців, які в роки Великої Вітчизняної війни, рискуючи життям, допомагали своїм батькам і старшим товаришам боротися проти німецько-фашистських загарбників, за свободу і незалежність нашої Батьківщини. Одну з них наш земляк Леонід Тендюк присвятив юним героям. Це документальна повість «Відгомін Чорного лісу» (К., 1976).

Кожна піонерська організація відзначає день юного героя-антифашиста. На допомогу їм у підготовці до цього дня випущено репертуарний збірник «День юного героя-антифашиста» (М., 1975).

О. ШУГАЄВА,
завідуюча бібліотечним відділом обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

Рейд

ЗАКІНЧИВСЯ ВСЕСОЮЗНИЙ РЕЙД «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА» ЗА ВИСОКУ КУЛЬТУРУ ОБСЛУГОВУВАННЯ

В ЛАБІРИНТІ „НЕУВАЖНОСТІ"

КАЖУТЬ, великий англійський фізик І. Ньютон настільки був заклопотаний своїми дослідами, що нерідко забував навіть пообідати. Деякі працівники (особливо торговельних організацій) Знам'янського відділу робітничого постачання хоч і не роблять видатних відкриттів у науці, зате теж відзначаються дивною «неуважністю». Ні, пообідати вони не забувають, але..

Під час рейду-перевірки 21 грудня минулого року, скажімо, у продовольчому магазині № 45 було виявлено неприємний факт обважування покупців. До речі, навіть у книзі скарг і пропозицій 23 грудня писалося, що продавщиця Л. Єфременко «з кожних 2—3 кілограмів яблук завищувала ціну на 14—17 копійок». За це молода працівниця магазину отримала догану з попередженням.

І ось 1 лютого нинішнього року під час нашого рейду в цьому ж таки сорок п'ятому продовольчому інша молода продавщиця кондитерського відділу (не будемо називати її прізвища, оскільки це у неї трапилося вперше), при контрольній закупці обрахувала одного з членів нашої рейдової бригади на 13 копійок.

— Це у мене від неуважності, — сказала дівчина.

— У чому ж причина вашої неуважності? — поцікавились ми.

— Та я думала, що це... просто собі покупець, — знітилась вона і тут же пояснила: — Я не перевіряла ваг, прийнявши зміну.

Отже, не виключена можливість, що її напарниця теж могла бути «неуважною», працюючи на таких, трохи зсунутих у бік покупця, терезах.

У цьому магазині кожен третій продавець — молодий. У колективі зайняті п'ять комсомолок, і, здавалося б, форма їхньої роботи повинна визначатися передусім коректністю, чесністю і добросовісністю. На жаль, прикрі випадки недогляду, «скидання на гару», недорахування тощо продовжують траплятись. Думається, що комсомольській і профспілковій організаціям відділу робітничого постачання пора зробити досить серйозні висновки з наведених фактів і вжити оперативних заходів по їх усуненню.

До речі, суперники в соціалістичному змаганні, продавці магазину № 1, які в тому році вибороли почесне перше місце, давно вже працюють за принципом солідарної відповідальності, не передаючи зміни своїм напарникам. Тут діє непорушний закон чесності і взаємної довіри.

У день рейду в магазині нас зустріла ревізор В. А. Акимова. Вона повідомила, що за сім минулих місяців нестачі не виявлено, зате є економія натурального збитку. Поруч наставниць О. Т. Корнієнко, О. Г. Федорової трудяться з повною самовіддачею молоді продавщиці Олександра Дакилюк, Галина Клименко та інші.

Звичайно, є в цьому магазині свої (об'єктивні) труднощі. Наприклад, немає можливості механізувати доставку товарів до прилавка. Надто вузькі проходи. Тож діє в основному «ручна механізація». Магазин старого типу, тому не зовсім відповідає сьогоднішнім запитам торговельного підприємства. Кілька відділів розташувались у приміщенні, яке скоріше нагадує вузький коридор, облицьований кахельною плиткою. Щоправда, «на радість» продавцям тут думають відкрити... спеціалізований горілчано-винний відділ. Не треба великої фантазії, щоб уявити собі таке «доповнення» у вузькому закутку бакалійного відділу, де й сьогодні не так уже просторо.

Минулорічний рейд, про який ішлося на початку, виявив вельми «неуважних» кухарів у їдальні «Світлофор». При контрольній закупці страв з'ясувалося, що на одній із порцій недоважено 70 грамів.

Наша рейдова бригада з приємністю відзначила, що ця «забудькуватість» уже минула і нині працівники кухні старанніше виконують свої обов'язки, готуючи і розважуючи порції страв меню.

І все ж хотілося б зауважити завідуючій виробничим відділом Р. М. Луговій, що їдальня — це те місце, де люди повинні обідати, а не випивати. Незважаючи на стереотипну табличку про категоричну заборону вживання спиртних напоїв у «Світлофорі», тут серед білого дня приносять у кишенях півлітрівки і спокійно розливають їх у склянки, послужливо поставлені на прилавку.

Взагалі незрозуміло, навіщо в цій їдальні по всьому залу стоять вішалки для одягу? Ми не бачили, щоб хтось роздягався або принаймні хоч шапку зняв. Можна тільки дивуватись, як ці головні убори не плавають у борщі, коли їхні господарі низько нахиляються над тарілками?

Ще одне. Під час нашого рейду в коридорі їдальні (саме під час обідньої перерви) яскраво горіла електролампочка, ніби намагаючись нагадати про себе «неуважним» господарям, яким поруч табличок про заборону спиртних напоїв слід було б написати: «Економте електроенергію!»

Безумовно, говорити про якісь нові, цікаві форми обслуговування населення ні в згаданих магазинах, ні у «Світлофорі» говорити не доводиться. Адже те, що в магазині № 1 ураховують лише усні побажання і запити покупців, засвідчує зайвий раз «неуважність» продавців.

Наша рейдова бригада в жодному із згаданих магазинів (у тому числі й у «Тканинах»), а також у «Світлофорі» не знайшла відгуку на патріотичні почини трудових колективів у ці дні. Не бачили ми й соціалістичних зобов'язань на честь 60-річчя комсомолу України. Отже, комсомольській організації Знам'янського ВРГІ, яка налічує 125 членів ВЛКСМ (секретар Лідія Пирогова), на цей факт треба звернути особливу увагу.

Поки що у відділі робітничого постачання Знам'янки активного, дійового шефства комсомолу над сферою побутового обслуговування не відчувається. А воно сьогодні дуже актуальне й необхідне. Згадаймо слова, сказані Л. І. Брежнєвим на XVIII з'їзді ВЛКСМ: «І я думаю, комсомолові слід узяти під свою постійну й неослабну опіку сферу торгівлі та обслуговування. Встановіть над нею ефективне шефство».

Так, саме ефективне. Яке відчувалося б у всьому: в доборі кадрів, організації соціалістичного змагання, методах обслуговування населення тощо.

Рейдова бригада: А. ЧЕКМЕНЬОВ — заступник голови обласного штабу «Комсомольського прожектора», Л. КАЛАНДИРЕЦЬ — позаштатний інспектор Знам'янського міського комітету народного контролю, Л. ВОРОДІНА — голова Знам'янського міського штабу «Комсомольського прожектора», В. ГОНЧАРЕНКО — кореспондент «Молодого комунара».

Після виступу „МК"

„...УСЮДИ ЛИН"

Під таким заголовком у нашій газеті за 9 січня цього року було надруковано рейдовий матеріал, у якому, зокрема, піддано критиці гуртожиток Кіровоградського медичного училища.

Як повідомив редакцію директор училища П. В. Колечкін, факти підтвердились.

Намічено конкретний план усунення недоліків, згаданих у рейдовому матеріалі, і [illegible] заходів щодо поліпшення ідейно-політичного виховання учнів, розширення їхнього культурного кругозору.

Особливу увагу звернуто на культуру поведінки учнів училища, гігієну і порядок у житлових кімнатах, на кухнях тощо.

ВСЕСОЮЗНИЙ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

РІДНА БЕРІЗКА З БАТЬКІВЩИНИ ГЕРОЯ

ВАЖКО уявити собі, що майже тридцять шість років тому тут рвалися снаряди, свистіли кулі. Адже тепер тут шумить посаджений учнями Шляхівської восьмирічної школи парк партизанської слави. Прижилися білокорі берізки, прислані хоружівськими школярами із Сумщини. Поруч берізок виструнчились ялини — з Житомирщини їх прислали учні Кримської восьмирічної школи. А саджанці тополі — з Вінниччини, від учнів Черепашинської десятирічки.

Дерева посаджено біля Братської могили партизанів з'єднання Героя Радянського Союзу М. І. Наумова, які загинули під Шляховим у сорок третьому. Відразу ж після визволення села шефство над могилою взяли комсомольці і піонери школи. 1963 року вони створили загін червоних слідопитів і поставили за мету встановити імена, біографії загиблих. Девізом пошуку стали слова «Нема безіменних героїв».

З розповідей односельчан піонери взнали подробиці того бою.

...Похмурий, тривожний березень сорок третього. На світанку одинадцятого числа у Шляхове в'їжджають вершники. Цікавляться, чи є в селі німці.

По той бік балки об'їжджають великий став, по цей — прямують на подвір'я школи. З недовірою розглядають люди червоні зірки на кашкетах і шапках. І раптом:

— Наші!

— Рідні! Діждалися!..

У жінок, дітей сльози радості на очах. Усі обнімають, цілують партизанів, запрошують снідати. Народні месники розповідають про події на фронті, про наступ Радянської Армії, закликають створювати підпільні групи та партизанські загони, завдавати шкоди окупантам.

Партизанське з'єднання М. І. Наумова напередодні тримало бій. Потрібен був відпочинок, бо вночі — знову в рейд. Партизани вже готувалися відпочити, коли перед селом з'явився літак-розвідник, зробив коло над лісом і зник. За півгодини бомбардувальники скинули на ліс і село бомби. Але задум М. І. Наумова здійснився: ударна стоянка в лісі прийняла основний удар. Та чужинці вже оточували Шляхове. Гітлерівці вклинилися в село з трьох боків, захопили окремі двори. Зав'язався рукопашний бій. Сильним натиском партизани зім'яли ворога і вийшли у відкрите поле. Тут — бій з німецькими танками. На повний зріст, співаючи «Інтернаціонал», ішли на них месники. Три машини запалали біля лісу. Кулеметники знищували есесівців.

Бій тривав майже цілий день. Дуже стомленими повернулися партизани в палаюче село. Поріділи їхні ряди. Перепочинку не було. Глухими стежками Павло Кисельов, Дмитро Повічан, Павло Мураховський вивели загін повз Макове до Тишківського лісу. Загін пішов у ніч, у безсмертя. А імен героїв, що загинули в тому бою, ніхто в селі не знав.

На початку пошуку піонерам не змогли допомогти й керівники партизанського з'єднання — командир М. І. Наумов, начальник штабу Г. А. Мельник та його заступник В. К. Лопатников, начальник розвідки Я. П. Астахов та його заступник П. М. Шевченко. Вони повідомили, що списки з іменами партизанів, які загинули, згоріли під час бою в селі Станіславчику Ульяновського району. Тоді в різні куточки країни із Шляхового полетіли листи. Юні слідопити зверталися до працівників військкоматів, слідопитів інших республік.

Приходили листи й на адресу школи. Учням відповідали сини і вдови загиблих героїв, учасники рейду. Багато колишніх партизанів приїздили в село, зустрічалися із слідопитами, дарували їм свої особисті речі, речі своїх товаришів, карти походу, фотографії.

Першими приїхали учасники рейду Захар Синиця, Тимофій Стадник, Птимаф Гвашев, рідні Євгена Байдіна, Олексія Шошина. Син Шошина — Володимир — посадив тоді біля могили кущ самшиту. Так було започатковано парк партизанської слави, що нині розмістився на трьох гектарах.

7 листопада 1967 року в школі відкрили музей партизанської слави. Він став центром виховної роботи серед школярів і молоді с. Шляхового. Тут проводять уроки історії, літератури, географії, приймають учнів у піонери, комсомол. Юнаки, йдучи служити в Радянську Армію, обов'язково заходять до музею, молоді з квітами йдуть до братської могили.

Час лікує рани, загоїв він і заподіяні війною. Але пам'ять не підвладна часові, зберігає події минулого, живе новими ділами. А про діла слідопитів у музеї розказують юні екскурсоводи Ірина Барановська, Людмила Погуляйко, вчителі Олександр Остапович Пікуля, Юлія Андріївна Барановська, Любов Григорівна Сичова, а найчастіше — Людмила Олександрівна Члек, котра була свідком того бою в березні 1943 року. Після визволення села Людмила Олександрівна працює директором восьмирічки. Вже шістнадцять років вона спрямовує діяльність юних слідопитів на пошук.

Розповідь Людмила Олександрівна починає з показу матеріалів, що надійшли в музей останнім часом. То — особисті речі колишніх партизанів П. М. Шевченка, І. Д. Решетняка, М. М. Тарасова, В. К. Лопатникова, прислана з міста Нарткала Кабардино-Балкарської АРСР колишнім командиром загону «Смерть фашизму!» Володимиром Олексійовичем Туровим карта-маршрут основних рейдів загону. Колишній розвідник Михайло Макарович Карапетян подарував музею останню книгу М. І. Наумова «Через провалля», партизанський художник Іван Тихонович Кузовлєв — свій альбом, а колишній учень школи Василь Прадіденко — картину «Бій у Шляховому». Покаже альбом, книги колишніх партизанів з дарчими написами, книги, подаровані під час відвідин музею письменниками С. Олійником, Б. Байдебурою, В. Козаченком, М. Сингаївським, Б. Олійником. А закінчить екскурсію коло братської могили, в парку партизанської слави, де ростуть дерева з батьківщини героїв.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
Новоархангельський район.

МОЕ ОТЕЧЕСТВО СТЕПНОЕ

* * *

Опять нагрянули снега
В мое отечество степное.
И поседели вмиг стога,
И хаты
с думою земною
Присели,
робко задымив,
И дымы потянулись
в небо,
Как думы о тепле,
о хлебе,
О том,
что старше стали мы.

СЛЕДЫ

Как и положено, светало.
И в этот календарный
срок
Я от тебя был так далек...
Как и положено, светало:
И я уже увидеть мог
И ближний стог,
и дальний стог,
И поспевший колосок,
Забытый на стерне
продрогшей,
А хаты на глазах росли,
Приподнимаясь из росы,
И воздух делался
все горше,
Все отчужденней,
холодней...
И в этот миг казалось мне,
Что различаю на стерне
Твои следы —
На ломких ломтиках
следы.

ЗИМНЯЯ НОЧЬ В СЕЛЕ

В снегу ночные небеса
Звенят морозом.

Скрипят четыре колеса
Под вечным Возом.

А кроме скрипа тех колес,
В селе — ни звука...

И пахнет сеном старый
воз,
Как деда Саввы руки.

Юрий КАМИНСКИЙ.
г. Кировоград.

Знайомтеся: кандидат у майстри спорту авангардівка Валентина ПАСЮКОВА.

За результатами виступів торік її визнали лауреатом 1978 спортивного року. На чемпіонаті України на призи газети «Комсомольская правда» з багатоборства ГПО Валя посіла друге місце. Вдосконалює свою майстерність під керівництвом досвідченого педагога М. М. Запльоскіна.

Фото Л. ЛАПІНЬ.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ВИРОК МІЩАНСТВУ

ПРЕМ'ЄРА ОБЛАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ІМЕНІ М. Л. КРОПИВНИЦЬКОГО

П'єса «За двома зайцями» давно відома широкому загалу радянських шанувальників театру. Комедія Михайла Старицького йшла і йде в багатьох театрах країни. І це поставило перед режисером Г. П. Терентьєвим і трупою кіровоградського театру нелегке завдання: не повторюватись, створити своє, самобутнє.

Як же вдалося це кропивничанам?

Загальна думка численних глядачів, які були на прем'єрі: нова вистава — ще одна яскрава сторінка біографії театру.

Як відомо, фабулу п'єси становить гонитва такого собі цирульника-банкрота Спирида Голохвостова за багатою нареченою. Убогий розумом і світоглядом, ницій у своєму прагненні жити коштом інших, Голохвостов здибує на своєму шляху таку ж недолугу розумом, але зверхамбіційну міщаночку Проню, котра «три місяці вчилася в пансіонаті», а тому поводиться зверхньо не тільки з тими, хто оточує її, а й з власними батьками.

Взаємини Голохвостова (арт. Б. І. Ткаченко) і Проні (арт. Е. Г. Садовська) й становлять стрижень вистави, навколо якого обертаються події, групуються інші персонажі, тримаючи руку тієї чи тієї сторони.

Чудовий ансамбль виконавців створив режисер-постановник. У виставі поєднуються досвід і майстерність ветеранів театру І. В. Терентьєва (Прокіп Сірко), заслуженої артистки УРСР А. Н. Любенко (його дружина), заслуженої артистки УРСР С. А. Мартинової (Секлета Лимариха) із запалом та енергією молодих — А. Б. Хуторян (Галя), Е. Г. Садовської (Проня), Л. П. Киричок (Наталка), В. О. Макаренка (1-й бас)...

Перед глядачами постають один з куточків Києва минулого століття, представники різних верств населення, в основному міщан. Гонитва за «становищем у світі» робить деяких із них жалюгідними й смішними.

Духовний світ цих людців режисер і виконавці підкреслюють не тільки очевидним і виправданим шаржуванням образів, а й художнім оформленням вистави (художник В. М. Іванов), виконаним у формі барвистих вивісок бакалійних крамничок.

Споживання, споживання, споживання... Що крім убогого животіння, може воно дати особі?

Піднімаючи на щит неслави своїх «героїв», артисти виносять на суд глядачів «мурло міщанина» і добиваються того, що самі глядачі активною реакцією на все, що діється на кону, нищівним сміхом виносять вирок міщанству.

Дія відбувається давно, за іншого суспільного устрою. Та чи так уже рідко і в наш час подибуємо ми тих, хто, ледве вбравшись у пір'я, вже претендує на зверхність, для кого різні «брязкальця», дивовинні убори становлять сутність існування?

Нова робота кропивничан усією силою мистецтва кличе викорінювати пережитки минулого, бути непримиренним борцем із ними, сміливо йти світлим шляхом, що його стелять перед нами соціалістична Батьківщина, наш, радянський спосіб життя!

Безсумнівно, виставі «За двома зайцями» судилося довге життя на сцені обласного театру. Її подивляться сотні і сотні кіровоградців. Вона заслуговує цього.

А. КУМАНСЬКИЙ.

ПОГОДА

Сьогодні вдень передбачається мінлива хмарність без опадів. Вітер змінних напрямів, 0—5 метрів на секунду. Температура повітря 2—7, по місту 3—5 градусів морозу.

9—10 лютого — значна хмарність, опади. Температура повітря 9 лютого вночі 0—5 градусів морозу, вдень близько нуля. 10 лютого вночі близько нуля, вдень 1—6 градусів тепла.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград. Газета печатается на украинском языке.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 34030. Індекс 61197. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 70. Тираж 56 000.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.